

**Scenariusz zajęć nr 10
z wykorzystaniem animacji nr 15, 16,
17, 18, 19**

TEMAT: BEZPIECZNA ZABAWA – KONTAKT Z OBCYM:

- **NIE WSIADAJ DO SAMOCHODU Z NIEZNAJOMYM**
- **NIE PRZYJMUIJ PREZENTÓW OD NIEZNAJOMYCH**
- **NIE DAWAJ KLUCZA OBCYM**
- **NIE ROZMAWIAJ PRZEZ INTERNET Z NIEZNAJOMYM**
- **NIE OTWIERAJ DRZWI NIEZNAJOMEMU**

Cel zajęć:

Celem zajęć jest zwrócenie uwagi dzieci na zagrożenia jakie niesie za sobą kontaktowanie się z obcymi, nieznanymi osobami.

1. Założenia organizacyjne:

- a. Uczestnicy:** dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym (klasy I – II szkoły podstawowej).
- b. Miejsce szkolenia:** sala dostosowana do korzystania ze sprzętu audiowizualnego.
- c. Czas trwania:** 35 min.

2. Metoda zajęć:

Pogadanka interaktywna, rozmowa.

3. Pomoce dydaktyczne:

Animacja komputerowa, tablica, kolorowa kreda.

4. Przebieg zajęć:

Obszar „Kontakt z obcym” zawiera 5 scenek sytuacyjnych. Zostaną one omówione łącznie ze względu na specyfikę tematu, któremu konieczne jest poświęcenie szczególnej uwagi. Zajęcia rozpoczynamy od prezentacji animacji, które są materiałem wyjściowym do dalszej dyskusji. Scenki „Nie wsiadaj do samochodu z nieznanym”, „Nie przyjmuj prezentów od nieznanymi”, „Nie dawaj klucza obcym”, „Nie rozmawiaj przez Internet z nieznanym”, „Nie otwieraj drzwi nieznanemu”, dotyczą bezpośredniego kontaktu z osobą nieznaną, dlatego można zaprezentować dzieciom całość materiału i dopiero potem go skomentować lub oglądać po jednej animacji i każdą omawiać osobno.

Na wstępie wspólnie z dziećmi tworzymy pojęcie „obcego”. Rozmowę prowadzimy poprzez zadawanie pytań pomocniczych, których zadaniem jest naprowadzenie dzieci na prawidłową zrozumiałą dla nich definicję „obcego”. Mówimy o tym, że na co dzień spotykamy wielu ludzi, których znamy bardzo mało lub wcale, np. mijamy ich na ulicy, stoimy obok w sklepie itd. Większość z nich to mili i życzliwi ludzie, którzy niewątpliwie udzielą pomocy każdemu dziecku, które będzie potrzebowało pomocy dorosłego (np. gdy nie będzie wiedziało jak wrócić do domu, lub gdy się zgubi). Pytamy:

Czy wszyscy ludzie są dobrzy?

Czy wszyscy zasługują na zaufanie?

Co znaczy, że ktoś jest zły?

Czy ktoś zły może nam zagrozić?

Kiedy najłatwiej może nam zagrozić, jak jesteśmy sami, czy kiedy jesteśmy z innymi ludźmi?

Jak wygląda zły człowiek?

Po czym poznać kogoś, z kim na pewno nie powinniście się oddalać?

Odpowiedzi podsumowujemy powtarzając, że w większości przypadków dorośli zawsze pomagają dzieciom jeśli zachodzi taka potrzeba. Może się jednak zdarzyć, że przypadkowo spotkają kogoś, kto jest zły. Najprawdopodobniej będzie wyglądał jak inni ludzie, uśmiechał się do nich, rozmawiał, a nawet proponował słodycze, czy też naklejki.

Ale kiedy nie będzie nikogo w pobliżu, kiedy zostanie z nimi sam, podkreślamy wyraźnie, że jego zachowanie może się diametralnie zmienić. Nie będzie już uśmiechnięty i miły. Stanie się niebezpieczny. Może nawet zrobić krzywdę.

OBCY, to ktoś:

- *kogo nie znamy,*
- *do kogo nie mamy zaufania,*
- *kto może wyrządzić dziecku krzywdę.*

Podajemy przykładowe zachowania „obcych” dorosłych, które pomogą odróżnić „złego obcego” od „dobrego obcego”:

- miły pan czy pani podchodzi do Ciebie i mówi: „Lubisz żelki? Poczęstuj się. W domu mam jeszcze lepsze...”,
- uprzejmy pan lub pani pyta Cię gdzie mieszkasz i czy ktoś jest w domu. Prosi żebyś go zaprowadził...”,
- starszy kolega lub inna osoba mówi jaki sprzęt audio ma w domu, następnie pyta: „A Ty co masz drogiego i fajnego u siebie...”,
- miły pan lub pani wyprowadza psa na spacer i z daleka zaprasza Cię, żebyś pobawił się ze szczeniakami, które ma w domu...”,
- uprzejmy pan lub pani woła Cię po imieniu i prosi, żebyś z nim poszedł lub zaprowadził do domu, bo tam czeka na was twoja mama...”,
- elegancki pan lub pani w samochodzie zatrzymuje się koło Ciebie. Zwracając się do Ciebie po imieniu mówi: „Wsiadaj, twój tata mnie po Ciebie przysłał. Idziecie kupić klocki lego...”.

W celu urozmaicenia zajęć na tablicy piszemy kredą na środku dużymi literami NIE, zaś dookoła rysujemy chmurki, w których wpisujemy czego nie należy robić gdy spotkamy „złego obcego”. W zabawie czynnie uczestniczą dzieci.

Na tablicy powinny znaleźć się następujące treści:

- NIE przyjmuj słodyczy od obcych,
- NIE udzielaj informacji, gdzie mieszkasz,
- NIE mów co masz wartościowego w domu,
- NIE zatrzymuj się przy „obcym”, jeżeli w pobliżu nie ma ludzi,
- NIE idź z osobą nieznaną, pod żadnym pozorem,
- NIE wsiadaj do obcego samochodu,
- NIE dawaj klucza nieznanemu,
- NIE przebywaj w odludnych miejscach,

Bardzo ważnym elementem jest wykształcenie już w małych dzieciach umiejętności powiedzenia NIE, dlatego też wskazane jest zastosowanie metody mającej na celu nauczania dzieci asertywności. Najprostszym sposobem będzie opisywanie krótkich scenek

sytuacyjnych, w których na końcowe pytanie skierowane do grupy wszyscy odpowiadać będą razem NIE. np.:

- Miła pani podchodzi do Ciebie na podwórku i mówi, że jest koleżanką mamy, która przysłała ją po Ciebie – „chodź ze mną” (odpowiadamy – NIE).
- Młoda, miła kobieta podchodzi do grupy dzieci, w której jesteście na placu zabaw i prosi, żeby ktoś z was poszedł do jej chorego synka, bo on nie może wyjść na podwórko, a bardzo chciałby pobawić się z dziećmi (odpowiadamy – NIE).
- Miły, starszy pan prosi Cię, żebyś wsiadł z nim do samochodu i pokazał mu jak dojechać do twojej szkoły czy przedszkola (odpowiadamy – NIE).

Komentując wypowiedzi dzieci mówimy, że w sytuacjach gdy obawiamy się nieznanego rozmówcy powinniśmy być nieufni i nie ujawniać informacji o sobie obcym. Podajemy przykłady:

- Kiedy ktoś nieznanomy telefonuje, a ty jesteś sam w domu, poproś o pozostawienie numeru lub zatelefonowanie później.
- Nie chwal się, że twoi rodzice dużo zarabiają.
- Nie opowiadaj wszystkim o planowanych wyjazdach.
- Kiedy ktoś obcy próbuje nawiązać z tobą rozmowę, powiedz, że rodzice nie pozwalają ci rozmawiać z nieznanymi.

Dla urozmaicenia zajęć możemy posłużyć się wierszykiem:

Gdy przejazdkę oferuje

Ktoś nie znany Tobie

Powiedz: „NIE DZIĘKUJĘ”

Kiedy obcy Cię częstuje

Ciastkiem z kremem, pączkiem z dżemem

Powiedz: „NIE DZIĘKUJĘ”

O zdarzeniu powiedz tacie, mamie

I opowiedz całe im spotkanie.

Mówimy dzieciom, że jeśli „obcy” próbował ich skrzywdzić, w każdym przypadku należy o tym powiedzieć rodzicom lub komuś do kogo mamy zaufanie. Oni na pewno będą wiedzieli co zrobić, aby taka sytuacja się nie powtórzyła. Rodzice są od tego, żeby po móc nam w każdej sytuacji, dlatego nie należy się bać rozmawiać o rzeczach przykrych dla was, smutnych czy wstydlivych.

Jedna scenka z tego bloku tematycznego dotyczy pośredniego kontaktu z obcą osobą, ponieważ odnosi się do zagrożeń związanych z zawieraniem znajomości przez Internet. W dobie dzisiejszego postępu technicznego i ogólnie dostępnych łączy internetowych obserwujemy, że nawet dzieci w wieku przedszkolnym korzystają z poczty e-mail. Dlatego ważne jest, żeby od najmłodszych lat, wpoić im podstawowe informacje związane z Internetem tj.:

- W Internecie kryje się wiele zagrożeń.
- Internet to rzecz stworzona przez wiele osób, a jego istotą są kontakty między ludźmi.

Korzystając z niego można poznać osoby, o podobnych zainteresowaniach, swoich rówieśników i innych użytkowników. Ta właściwość Sieci jest ogromną zaletą, bo dzięki niej możemy zawierać cenne znajomości z ludźmi, których w przeciwnym razie być może nigdy byśmy nie spotkali.

- Pamiętajmy, że tak naprawdę wcale nie znamy osób spotkanych w Sieci, a to, co piszą o sobie, nie musi być prawdą. Nawet, jeśli znajomość trwa już dość długo, nigdy nie mamy pewności, że nasz internetowy znajomy jest osobą, za którą się podaje, szczególnie wtedy, kiedy znajomość internetowa staje się bliższa, a zwłaszcza, gdy ma się przenieść do prawdziwego świata! Rodzice powinni wiedzieć o planowanym spotkaniu ze znajomym z Sieci, żeby móc zapewnić bezpieczeństwo.

- W Sieci często jesteśmy proszeni o podawanie rozmaitych informacji o sobie. Jeśli nie musimy, nie ujawniamy danych, a jeśli takie informacje są wymagane – należy zapytać rodziców, czy można je podać w tej, konkretnej sytuacji. Pamiętajmy, że niektórzy mogą próbować je wykorzystać w niewłaściwy sposób lub w złych celach. Unikajmy zwłaszcza podawania danych, które mogą pozwolić na odnalezienie nas w prawdziwym świecie takich, jak imię i nazwisko, adres, wiek, nazwa i numer szkoły, do której chodzimy, czy też numer telefonu. Komuś, kto nie ma złych zamiarów, powinny wystarczyć informacje dotyczące tego, kim jesteśmy w Internecie.

- Pamiętajmy też o odpowiednim zabezpieczeniu swoich haseł tak, aby nikt nie mógł się pod nas podszywać, ani działać na naszą szkodę. Dla urozmaicenia możemy rozwiązać z dziećmi krzyżówkę używając do tego tablicy i kredy:

K oń *Ma cztery kopyta i długą grzywę*

o kn **O** *Można przez nie wyjrzeć*

Za M ek *Mieszka w nim król*

P olicjant *Kieruje ruchem*

m U cha *Jest mała, szybko lata i bzyczy*

ko T ek *Mały kot*

rękawic E *Chronią ręce*

R ower *Ma kierownicę, dwa koła i pedały*

Po odczytaniu hasła, ułożonego z pogrubionych liter możemy zapytać:

Kto ma komputer w domu?

Czy ktoś wie co to jest Internet?

Kto potrafi korzystać z Internetu?

Na koniec zajęć krótko podsumowujemy i pytamy czy wszystkie dzieci wiedzą już jak się zachować w sytuacji gdy zaczepia je ktoś obcy, do kogo nie mają zaufania.